

Obrint Pas, el grup que nasqué de la còpula entre una dolçaina valenciana i el hardcore anglosaxó, celebra el seu dotzè aniversari amb 'En Moviment', un directe que rubrica, i de quina manera, la gira que els ha confirmat com una de les bandes més importants del panorama musical català.

Obrint Pas o la perpetuïtat del moviment

Al'altra banda dels vidres la pluja no s'atura. Però dins la cafeteria els cossos emanen una escalfor d'allò més agradable. Les pupil·les de Xavi somriuen darrere la tassa de polioli fumejant; Miquel és un constant bellugar-se en la cadira, no per inquietud, sembla, sinó més aviat per genètica. De fora, potser ningú endevinaria els nostres papers respectius; al capdavant, res no ens diferencia dels joves que habitualment es mouen pel valencià barri de Benimaclet. Una pista: la gravadora que, equidistant de tots tres, balla en la superfície llustrosa de la taula. Versemblant o no, ells són integrants d'un grup de rock; jo, periodista; i el text a continuació, si fa no fa, un reflex de la nostra conversa.

El llenguatge de la música és universal. "Se m'ha oblidat agafar el CD per mostrar-te'l", es disculpa Xavi Sarrà, vocalista d'Obrint Pas. I quan evoca el record de la caps amb dos CD i un DVD que, poc abans de trobar-se amb mi, tenia entre les mans, sembla un nen l'endemà de la nit de Reis, enlluernat per la joguina que li han portat. Amb la diferència que ni a Xavi ni a la resta dels seus companys de grup, no els han regalat res. Ells han treballat durament en aquests dotze anys de carrera a les espatlles. "Bona part del nostre món és Obrint Pas. Tin en compte que són molts anys lluitant dia rere dia, treballant sense descans, perquè un grup de València i en valencià no ho té gens fàcil. La voluntat d'anar avant costara el

que costara és el que ens permet avui parlar d'una realitat que mai haguérem pensat que podríem assolir", explica Xavi.

La realitat de la qual parla Xavi són els 12.000 discs venuts del seu anterior àlbum, *La Flama*, la possibilitat de fer gires no sols als Països Catalans, sinó també a Alemanya o Suïssa i, darrerament, la publicació d'un doble CD i DVD en directe titulat *En Moviment*. Però, com és possible que aquesta banda, profundament arrelada a la terra, haja tingut un èxit tan aclaparador en indrets situats, culturalment, a anys llum? "Imagina't, gent que cantava en català sense saber-ne, sols fonèticament!", exclama Xavi. "El que passa és que difonem un pensament internacionalista. Aquestes idees que compartim amb moltes altres persones a tot arreu són les que trenquen la barrera idiomàtica que sempre havíem imaginat impossible de superar."

Efectivament, han trencat totes les barreres, tant a l'Europa central com a l'estat espanyol. "Nosaltres sempre ens havíem pensat que la nostra música era sols per a catalanoparlants", confessa Miquel que, amb la seua dolçaina, és l'encarregat d'omplir el rock que practiquen Obrint Pas amb sons inequívocament valencians. "Ara ens hem adonat que als nostres concerts ve gent de tot tipus, fins i tot gent que no està, com nosaltres, vinculada al nacionalisme independentista ni fa un ús militant de la llengua, però que, tot i així, els agrada la música d'Obrint Pas i comprèn les nostres reivindicacions."

Mecanismes per posar tot un poble en moviment. Quan llegireu açò, *En Moviment* ja portarà una setmana a les botigues de música dels Països Catalans. Però no sols ací, perquè també sortirà a la venda a tot l'estat espanyol i, molt probablement, en un bon grapat de països centreeuropeus. De fet, *La Flama* ja es va distribuir comercialment pels circuits, diguem-ne, alternatius d'aquests països. "Fa any se'ns va brindar l'oportunitat de començar a treballar amb un segell alternatiu de Zuric (Suïssa). És una promotora de concerts que ens va organitzar la primera gira allà i que ens va editar *La Flama*", comenta Miquel.

Però quins són els ingredients que han fet servir per cuinar *En Moviment*? Doncs no són cap secret i tant Xavi com Miquel van desgranant-los en el decurs de l'entrevista. Tots dos coincideixen que, sobretot, tenien moltes ganes de gravar un disc en directe. "Sempre ens hem considerat un grup amb molta força en directe –afirma Miquel– i crec que amb *En Moviment* hem aconseguit reflectir el que és un concert d'Obrint Pas. No hem de perdre de vista que gaudíem del suport de 10.000 persones, 10.000 persones corejant les nostres cançons més emblemàtiques." Xavi apunta un d'aquests temes, sens dubte un dels més esmentats, per fans i per no tan fans. "Hem recollit 'A València', que és la primera cançó que vam compondre i no s'inclou en cap dels discs anteriors."

Així doncs, aquest treball no és pas fruit d'un atzar o d'una improvisació. *En Moviment* era un projecte que tard o d'hora haviem de realitzar i, per fi, el moment adient és arribat. "Amb *En Moviment*, volem tancar la trilogia iniciada amb *Terra*. Sabíem el que necessitàvem: un concert multitudinari, a ser possible a València i en una data significativa. Tots aquests factors s'aplegaren enguany després de la manifestació en commemoració del 25 d'Abril. Així és com vam poder comptar amb la col·laboració de músics tan importants com Dusminguet, Al Tall, Miquel Gil o Fermín Muguruza", relata Xavi.

Muixaranguers, correfocs i bastoners, vinguts de diverses contrades del territori català, convertiren aquest esdeveniment musical en un espectacle de tintura brillant, amb un atractiu potencial per a un DVD, que hauria estat estúpid dei-

xa perdre. "El DVD, a banda del directe de València, conté un reportatge sobre les gires que ens han dut a Europa i al Marroc i un *making-off*, on es pot veure com ens ho arranjarem amb aquella gran bogeria que va ser el muntatge del concert", assenyalava el cantant. Però encara hi ha més, perquè han estat ells mateixos els encarregats de la producció. "Piti [Josep Pitarch], el baix, s'ha ocupat del tractament de les imatges; Marc Guardiola, el bateria, del disseny... Tots hi estem involucrats d'alguna manera." És clar que la matèria primera era excel·lent, però li han posat ganes i molta cura. "Estàvem una mica acollonits, perquè no havíem fet mai abans res comparable, però n'estem molt satisfets. Crec que hem aconseguit reflectir l'esperit de la gira *Un poble en moviment* amb la seua pretensió de reactivar la vitalitat de la llengua i de la cultura a tots els Països Catalans."

Algú ha dit res de descansar?

"No, no, el descans es limita a deixar de tocar pels Països Catalans. Volem sortir una mica, viatjar més relaxadament, girar per Llatinoamèrica", aclareix Miquel. "No teníem intenció de presentar *En Moviment*, però al final farem un concert a Barcelona per la Fira de Sant Andreu i un altre el 16 de desembre en la sala Cormorán de València. Després del Festivern de Cap d'Any desapareixerem per sis mesos", explica Xavi. O siga, que descansar, el que es diu descansar, gens ni miqueta. De fet, ja pensen posar-se a la faena del seu nou disc, que es publicarà, si tot surt com està previst, el 2007. Es pot pensar que, en fer la vista enrere, poden sentir vertigen. Més

JUAN MIGUEL MORALES

aviat senten un punt de vergonya en recordar si n'eren, d'innocents; innocents, sí, però amb les idees molt clares, perquè, com deia Xavi en algun moment al llarg de la conversa, "Obrint Pas som el que hem volgut ser".

Tractarem d'altres temes que ja no hi caben ací. A la pròxima. Perquè, d'Obrint Pas, continuarà parlant-se'n en el futur. "Quin rotllo que t'hem amollat!", comenten gairebé alhora quan apague l'enregistradora. "I jo que li havia dit a Miquel que m'acompanyara per fer-ho més amè!", riu Xavi. La veritat és que és

una delícia xarrar amb aquests xics. No pretenen adoctrinar, però d'alguna manera aconsegueixen captar-te per a la seua causa. Ens acomiadem a la plaça de Benimaclet, velada per la pluja. La nit es presenta freda i humida. Xavi i Miquel s'encullen dins els seus jerseis amb caputxa i marxen cap al cor de Benimaclet junts, còmplices fins i tot per caminar. Que això és, si més no, el que fa que el seu particular univers, l'univers Obrint Pas, reste en perfecta harmonia.

Cristina Simón

Recuperem els Furs Enric Solà i Palerm

PRÒXIMA APARICIO

Dins la Corona d'Aragó, els valencians eren un regne amb àmplies llibertats. Tenien les seues pròpies Corts, el seu govern i sistema judicial i una hisenda pròpia, i es regien per normes autòctones: costums, privilegis reials, actes de Cort i les més importants de totes: els Furs.

Edicions 314
Col·lecció "Quaderns 314"

314 Enric Solà i Palerm
Recuperem els Furs

www.tresiquatre.com

Quina lenta agonia, la dels ametlers perduts Toni Cucarella

Aquesta novel·la reconstrueix aspectes de la vida i les creences en un barri humil i perifèric de la ciutat de Xàtiva a finals dels seixanta. Un darrer reducte on encara sobreviu la cultura popular del poble valencià, en un món que, no obstant, prenuncia la seua desaparició just abans que la humanitat ha de posar els peus a la Lluna.

Edicions 314
Col·lecció "El giró"
Núm. 65

www.tresiquatre.com

El rei del rock Víctor Cotlliure

El rei del rock és una sàtira de les "lectures recomanades" als instituts, la literatura pretensament adequada per als nostres adolescents que els nostres adolescents no suporten. Amb un llenguatge cru i unes situacions divertides i delirants, però perfectament realistes, aquesta novel·la escandalitzarà els pares i els professors, però encantarà els estudiants.

Edicions 314
Col·lecció "El Giró"
Núm. 64

www.tresiquatre.com